

اقسام عقد

از دیدگاه دکترین

- عقود عهدي و تمليلي
- عقود رضائي، تشريفاتي و عيني
- عقود غيرمعوض و معوض و اقسام آن (مسامحه و مغابنه – معين و احتمالي – معاوضي و مشاركتي)
- مستمر و آني
- مشروط و مطلق
- قطعي، حال و موجل
- مستقل و تبعي
- الحاقي، آزاد، ارشادي و تحميلى
- معين، شبه معين، نامعين و مختلط

عقود عهدي و ت مليكي

عقود
عهدي

تعريف: عقودی هستند که سبب ایجاد و انتقال و سقوط تعهد می‌گردد.
موضوع تعهد: موضوع ممکن است تعهد به وسیله باشد مثل تعهد وکیل یا به نتیجه باشد مثل تعهد عامل در جعاله یا مالی باشد مثل تعهد ضامن یا غیرمالی باشد مثل وصیت عهدي به امور غيرمالی و ممکن است تعهد به انجام کار باشد مثل تعهد ناشی از جعاله یا عدم انجام کار مثل تعهد موجر به عدم اجاره مغازه‌های مجاور به مشاغل خاص یا انتقال مال باشد مثل تعهد ناشی از قول نامه.

عقود
تمليكي

تعريف: عقودی هستند که اثر مستقیم آن انتقال مالکیت یا انتقال حق عینی جزئی مثل حق انتفاع و حق ارتقاء است.

موضوع ت مليك

۱) موضوع ت مليك ممکن است عین باشد:

- ۱- ت مليك عین ممکن است دائمی باشد، مثل بیع و هبه، یا موقت باشد مثل قرض.
- ۲- ت مليك عین در مواردی با ایجاب و قبول صورت می‌گیرد، مثل بیع و قرض و در مواردی نیازمند قبض است، مثل هبه، وقف و بیع صرف و در مواردی نیازمند تشریفات است مثل تنظیم سند رسمی در خرید و فروش اموال غیرمنقول.

۲) ت مليك عین ممکن است معلق باشد مثل وصیت ت مليكی.

۳) موضوع ت مليك ممکن است منفعت باشد که می‌تواند موقت باشد مثل اجاره یا دائمی باشد مثل عقد موجود حق انتفاع به صورت حبس، مؤبد.

عقود عهدي ت مليكي

عقود عهدي ت مليكي عقودی هستند که سبب ت مليك یک طرف و تعهد طرف دیگر می‌شود. این عقود چهره‌ای مختلط از اثر عهدي یا ت مليكی دارند. مثل فروش خانه‌ای به مبلغ مشخص به صورت کلی.

فايده تقسيم عقود به عهدي و ت مليكي

تمیز بین عقود ت مليكی و عهدي از جهت تعیین تاریخ انتقال و نفوذ معاملات و اثبات آن اهمیت دارد، برای مثال در موردی که زمین دارای سند رسمی به موجب قول نامه منتقل می‌شود ایجاد تعهد به انتقال می‌کند، لذا با توجه به مواد ۴۷ و ۴۸ ق.ث که اسناد عادی املاک را در محاکم معتبر نمی‌داند، دادگاه مشکلی در پذیرش قول نامه که فقط ایجاد تعهد می‌نماید ندارد اما در صورتی که زمین دارای سند رسمی با مبایعه نامه معامله شود، دادگاه مبایعه نامه را نخواهد پذیرفت و کسی را که ملک به نام او در دفتر ثبت اسناد ثبت گردیده است مالک خواهد شناخت (ماده ۲۲ ق.ث).

بخی اعمال حقوقی تملیکی و عهدي				
مواد استنادی	توضیح	نام	نوع	عمل حقوقی
۳۶۲ - ۳۳۸	تملیک دائم عین	بیع	تملیکی	عقود
م.ق. ۴۶۶	تملیک موقت منفعت	اجاره		
م.ق. ۶۴۸	تملیک عین	قرض		
م.ق. ۷۹۵	تملیک دائم عین	هبه		
م.ق. ۴۶۴	تملیک دائم عین	معاوضه		
م.ق. ۸۲۶-۸۲۵	تملیک دائم عین یا منفعت	وصیت تملیکی		
-	تملیک دائم یا موقت عین یا منفعت	صلح در مقام تملیک		
م.ق. ۴۰ الی ۴۳	تملیک جزئی منفعت	عقد موجود حق انتفاع		
م.ق. ۹۳ و ۹۴	تملیک جزئی عین	عقد موجود حق ارتفاق		
م.ق. ۵۶۱	موجد تعهد جاعل به دادن اجرت در مقابل عمل	جهاله	عهدي	ایقاعات
م.ق. ۶۶۶ و ۶۷۴	موجد تعهد وکیل برای انجام امور موکل	وکالت		
م.ق. ۶۸۴	موجد تعهد ضامن به پرداخت دین بر ذمه دیگری	ضمان		
م.ق. ۷۲۴	سبب انتقال تعهد است	حواله		
اطلاقی ق.م.	موجد تعهد به انعقاد عقد بیع	قول نامه		
م.ق. ۵۱۶	موجد تعهد به حفظ	اجاره متصدیان حمل و نقل	تملیکی	
ماده ۱۴۰ و ۸۰۸ ق.م	موجب تملک عین غیرمنقول	اخذ به شفعه		
ماده ۱۴۰ و ۱۴۳ ق.م	موجب تملک مباحثات	حیازت مباحثات		
ماده ۸۲۶ ق.م	موجب تعهد وصی	وصیت عهدي	عهدي	

عقود رضایی - تشریفاتی - عینی

تعریف: عقودی هستند که به غیر از قصد و رضای متعاملین به امردیگری برای صحت نیاز ندارند.

اصل رضایی بودن عقود

- (۱) اصل بر این است که عقد با تراصی واقع می‌شود و تشریفاتی لازم ندارد و تسلیم مورد معامله در صحت و نفوذ آن تائیر ندارد و فقط می‌تواند از آثار و توابع تمیلک و اجرای تعهد باشد(ماده ۱۹۰ ق.م) و اراده به هر نحو بیان شود برای تحقق عقد کافی است.
 - (۲) عقود عینی و تشریفاتی استثنایی بر اصل رضایی بودن قراردادها هستند. چون در عقود عینی تسلیم مورد معامله(قبض) شرط صحت است و عقود تشریفاتی عملیاتی غیر از توافق از قبیل تنظیم سند رسمی برای تحقق عقد لازم دارند.
 - (۳) دشواری اثبات عقود رضایی منافاتی با اصل رضایی بودن عقود ندارد چون دشواری اثبات مانع صحت عقد نیست.
- اصل رضایی بودن عقود از نتایج اصل حاکمیت اراده است.

عقود
رضایی

عقد تشریفاتی: عقدی است که تراضی آن باید با تشریفات یا با واژه‌های خاص باشد.

برخی مصادیق عقود تشریفاتی:

- (۱) خرید و فروش املاک غیر منقول ثبت شده که نیازمند تنظیم سند رسمی است(ماده ۲۲ و ۴۷ و ۴۸ قانون ثبت).
- (۲) فروش اموال توقیف شده برای اجرای احکام که باید از طریق مزایده باشد(ماده ۱۱۴ ق.ا.م.).
- (۳) انتقال سرقلی که باید با سند رسمی باشد(تبصره ۲ ماده ۱۹ قانون مجر و مستاجر).
- (۴) انتقال سهم الشرکه شرکت‌های با مسئولیت محدود(ماده ۱۰۳ ق.ت).
- (۵) رهن کشتی که باید با سند رسمی باشد(ماده ۴۲۰ قانون دریابی ایران مصوب ۱۳۴۳).

عقود
شریفاتی

عقد عینی: عقدی است که در آن قبض شرط صحت است. در واقع از عقود تشریفاتی هستند که وقوع آن منوط به تسلیم موضوع تعهد یا تمیلک می‌باشد.

مصادیق

- (۱) عقود عینی که فوریت قبض در آنها شرط صحت است:

- رهن(م ۷۷۲ ق.م)
- بیع صرف(خرید فروش طلاو نقره)(م ۳۶۴ ق.م)
- عقد موجود حق انتفاع(م ۴۷ ق.م)

- (۲) عقود عینی که فوریت قبض در آنها لازم نیست:

- وقف(م ۵۹ ق.م)
- هبه(م ۷۹۸ ق.م)

عقود عینی

عقود معموض و غیرمعوض

تعريف: عقد معموض عقدی است که دارای دو عوض باشد و آن دو باهم معاوضه شوند.

- ۱) دو عوض می‌توانند هر دو مال یا هر دو تعهد یا یکی مال و یکی تعهد باشد.
- ۲) به تبع دو عوض دو تعهد یا تمليک یا یک تمليک و یک تعهد متقابل هم وجود دارد.
- ۳) در عقود معموض هر یک از دو طرف در همان حال که طلبکار است مدیون هم هست.

توضیح

- ۱) هریک از دو طرف باید مالی به دیگری بدهد یا تعهدی بر عهده بگیرد، خواه عوضین از نظر ارزش برابر باشند یا نباشند. تفاوت دو عوض از نظر ارزش بها مانع از معموض شناختن عقد نیست مگر یکی از عوضین عرفاً آن قدر کم ارزش باشد که احتمال غبن و حیله برود.
- ۲) قصد مشترک طرفین مبادله دو مورد عقد باشد.

شرايط

عقود معوض

- ۱) عدم ضرورت قبضن.
- ۲) ایجاد حق حبس: طرفین حق دارند تا دریافت عوض از تسلیم مال خودداری کنند(ماهه ۳۷۷ ق.م.).
- ۳) ایجاد خیار غبن.
- ۴) عدم تأثیر شخصیت طرفین مگر شخصیت علت عمدہ عقد باشد.
- ۵) ضرورت اهلیت کامل(صغری ممیز و سفیه، بر خلاف عقود صرفاً نافع، اهلیت انعقاد عقود معموض را ندارند).
- ۶) انفساخ عقد در صورت تلف یکی از دو عوض پیش از انتقال.
- ۷) ضرورت علم تفصیلی بر عوضین(اگر علم تفصیلی نباشد معامله غرری شده و باطل می‌گردد).

ویژگی- ها

معوض معین: عقد معموض آن است که میزان و اوصاف تعهد هر طرف هنگام عقد معین باشد. در این عقود عدم تعیین میزان و اوصاف موجب غرری شدن معامله و بطلان آن می‌شود. اصل در عقود معموض معین بودن آنها است.

انواع عقد معوض

معوض احتمالی: عقد معموضی است که در آن مقدار دو عوض وابسته به امر نامعلومی در آینده باشد. در این عقود عامل بخت و تصادف دخالت دارد، مثل بیمه. این عقود چهره استثنایی دارند و در آنها غبن به وجود نمی‌آید.

عقد
غیر
معوض
(مجانی
-
رایگان)

- ۱) عقود غیرمعوض (مجانی - رایگان - بلاعوض - تبرعی): عقودی هستند که یک یا چند شخص در مقابل یک یا چند شخص دیگر تعهد بر امری می‌کنند یا مالی را به رایگان می‌دهند. بدون این که برای طرف نافع التزام ایجاد شود.
- ۲) عقد مجانی ممکن است جایز باشد مثل هبه (ماده ۸۰۳ ق.م.) و ممکن است لازم باشد مثل صلح بلاعوض (ماده ۷۵۷ و ۷۶۰ ق.م.).
- ۳) در عقد مجانی می‌شود شرط عوض کرد اما شرط عوض در عقود مجانی عقد را معوض نمی‌کند، چون در تقابل با مال یا تعهد با آن چه دیگری می‌دهد قرار نمی‌گیرد و فقط تعهد یا تملیکی فرعی است، در واقع مانند بخششی تبعی همراه با بخشش اصلی است.

اقسام عقد بر حسب اقتضای معوض یا مجانی بودن

- ۱) پاره‌ای از قراردادها جز با مبالغه دومال منعقد نمی‌شوند: این عقود ماهیتاً رایگان تحقق نمی‌پذیرند، مانند بیع و اجاره و معاوضه.
- ۲) پاره‌ای دیگر از قراردادها به منظور احسان به دیگران و کمک منعقد می‌شوند: سودجویی در آن راه ندارد. این عقود نه تنها معوض نمی‌شوند بلکه شرط عوض این معاملات را باطل می‌کند. مثل وقف و وصیت.
- ۳) پاره‌ای دیگر از قراردادها به منظور احسان به دیگران و کمک منعقد می‌شوند اما شرط عوض در آنها جایز است: مثل هبه.
- ۴) بسیاری از قراردادها اقتضایی نسبت به معوض و مجانی بودن ندارند: مثل صلح و حق انتفاع مثل عمری و سکنی و رقبی و حبس مطلق (به جز وقف).

فرق عقود معوض با عقود رایگان با شرط عوض

فرق عقود رایگان با شرط عوض (معوض ناقص) با عقود معوض (معوض کامل):

- ۱) در عقد معوض اگر یکی از دو عوض دارای شرایط اساسی صحت نباشد معامله باطل می‌گردد، اما اگر شرط عوض در عقد مجانی بی‌فایده و نامشروع و غیرمقدور باشد فقط شرط باطل است ولی عقد صحیح است.
- ۲) در صورت تلف موضوع شرط عوض در عقود مجانی عقد منفسخ نمی‌شود و فقط شرط باطل می‌گردد و برای طرف مشروط له ایجاد حق فسخ می‌کند. اما اگر یکی از عوضین در عقود معوض موجود نباشد عقد باطل است.
- ۳) در عقد معوض دو عوض مقابل هم قرار می‌گیرند، بنابراین موجب ایجاد حق حبس و خیار عیب و غبن و... می‌شود. برخلاف عقود معوض در عقود مجانی با شرط عوض حق حبس و خیار غبن ایجاد نمی‌گردد زیرا تخلف از شرط امری فرعی است و نمی‌تواند مجوز خودداری از انجام تعهد (استفاده از حق حبس) گردد.

فرق عقود معوض با عقود رایگان

- ۱) در عقود معوض شخصیت طرفین علت عمدۀ عقد اغلب عوضی است که دریافت می‌دارند. در عقد غیرمعوض اغلب شخصیت طرفین علت عمدۀ عقد است، نتیجه این تفاوت در این است که اشتباه در شخص طرف معامله در عقود معوض باعث بطلان عقد نمی‌گردد اما در عقود مجانی اشتباه در شخصیت طرف معامله موجب بطلان عقد می‌گردد.
- ۲) فقط عقود معوض جنبه تجاری به خود می‌گیرند.
- ۳) برای رعایت مصالح و منافع سایرین، قانون‌گذار برای عقود مجانی محدودیت‌هایی در نظر گرفته که در عقود معوض این محدودیت‌ها وجود ندارد، مثل عدم نفوذ وصیت تمیکی به بیش از ثلث ترکه.
- ۴) عقود مجانی بیشتر از عقود معوض مشمول مالیات می‌شوند.
- ۵) در قراردادهای مجانی حق حبس و خیارات مبتنی بر تعادل عوضیین مثل خیار غبن و عیب راه ندارد اما در عقود معوض همه خیارات جاری است.

(۱) تعریف

- ۱- عقود مغابنه عقودی هستند که هدف اصلی طرفین عقد سودجویی است.
 - ۲- عقود مسامحه عقودی هستند که اهداف آن بیشتر اخلاقی است و نه منافع مادی.
 - ۳- عقود مجانی اغلب تسامحی هستند، حتی در مواقعي که در آن شرط عوض شده باشد. بنابراین فایده اصلی این بحث در عقود معوض است.
- (۲) انواع تسامح در عقود معوض
- ۱- سقوط خیارات منافی با مبنای تسامح: برای مثال در عقد بیمه خیار غبن دور از ذهن است.
 - ۲- عدم ضرورت معلوم بودن موضوع تعهد و علم به شخصیت طرف معامله: مثل عدم ضرورت علم ضامن به مقدار و اوصاف و شرایط دینی که بر عهده می‌گیرد(۶۹۴ق.م) و عقد ضمان بدون علم به شخصیت بدھکار نیز صحیح است(۶۹۵ق.م).

عقود
مغابنه و
مسامحه

معاوضات و مشارکات

تعریف

- **معاوضات:** عقودی که دو طرف عقد مقابل هم قرار می‌گیرند و هر کدام در اندیشه سود خود هستند و در آنها تسامح راه ندارد و غرری شدن آنها موجب بطلان می‌گردد، مثل بیع و اجاره و معاوضه.
- **مشارکات:** عقودی که توافق کنندگان در کنار هم قرار می‌گیرند و برای رسیدن به هدفی مشترک که اغلب سودی نامعلوم در آینده است متحده می‌شوند، این عقود معمولاً هستند ولی یا مقدمه آنها مشارکت است یا یکی از دو عوض احتمالی است مثل مضاربه – مزارعه – مساقات – شرکت.

فایده تقسیم

- ۱- برخلاف معاوضات که تابع قواعد عمومی است و مسامحه در آن راه ندارد و غرر به اساس آن لطمہ می‌زند و استثنایات را قانون و عرف مشخص می‌کند، در مشارکات یکی از دو عوض احتمالی است و عقد در پارهای جهات بر مبنای مسامحه واقع می‌شود.
- ۲- احتمالی بودن عوض امری استثنایی است و فقط صور تصریح شده در قانون نافذ هستند.

سایر اقسام عقد

عقود مستمر و آنی

تعاریف :

- **عقد آنی:** عقدی است که اثر آن با انعقاد قرارداد یا در لحظه‌ی دلخواه دو طرف ایجاد می‌شود، مانند عقد بیع که به مجرد وقوع آن مشتری مالک مبيع و فروشنده مالک ثمن می‌گردد.
- **عقد مستمر:** عقدی است که اجزای مورد عقد به تدریج و به طور مستمر در طول زمان معین ایجاد می‌شود، مانند عقد اجاره، بیمه و شرکت.

تفاوت‌های عقود مستمر و آنی

- ۱- در عقود فوری حق حبس وجود دارد، اما حق حبس در عقود مستمر به طور کامل اجرا نمی‌شود.
- ۲- در عقود فوری بطلان عقد از زمان انعقاد آن است. در عقود مستمر ممکن است قرارداد به علتی نسبت به اجرای عقد در آینده باطل شود و درباره گذشته نافذ و درست باشد مثل بطلان اجاره در صورت تلف عین مستاجر (ماده ۴۸۳ و ۴۸۶ ق.م) و بطلان اجاره به علت فوت موجر اگر به مدت عمر مالک منفعت مورد اجاره بوده باشد یا فوت مستاجر اگر شرط مباشرت او شده باشد (ماده ۴۹۷ ق.م).
- ۳- عقود مستمر تا اتمام مدت تعیین شده برای اجرای عقد از بین نمی‌روند مگر به موجب اقاله، اما در عقود فوری با اجرای تعهد عقد پایان می‌پذیرد.
- ۴- ممکن است تغییر اوضاع و احوال و قوع حادثه قابل پیش بینی و پیش گیر، عقود مستمر را بی‌فایده کند و مساله تعديل را پیش بیاورد. در صورتی که در عقود آنی مساله مواجه شدن عقد با حوادث پیش بینی نشده مطرح نمی‌شود.

**عقود
مشروط
و مطلق**

عقد مشروط: عقدی است که در آن شرطی گنجانده شده باشد، اعم از شرط فعل یا صفت یا نتیجه.

عقد مطلق: عقدی است که هیچ شرطی در آن نباشد بلکه صرفاً توافق برموضوع اصلی مورد عقد واقع شود بدون هیچ شرطی.

**عقود
قطعی -
حال -
موجل**

عقد قطعی: عقدی که در آن شرط یا اجل موجود نباشد چنانکه اگر در عقد بیع شرطی ذکر نشده بیع، قطعی محسوب است (ماده ۳۴۴ ق.م.).

عقد حال: عقدی است که تعهدات ناشی از آن حال بوده و برای تسلیم عوض یا موضع اجلی معین نشده باشد، مثل بیع نقد و یا این که برای اجرای قرارداد یک زمانی مشخص نکنند.

عقد مؤجل: عقدی است که برای تسلیم یکی از عوض یا موضع یا برای هردو آنها اجل تعیین شده باشد یا اینکه برای اجرای قرارداد منوط به رسیدن زمانی خاص مشخص و معین

**عقود
مستقل و
تبعی و
اصلی**

تعريف: هرگاه شرایط انعقاد و نفوذ قراردادی تابع عقد دیگر باشد، قرارداد تابع را تبعی و قراردادی که از آن تبعیت می شود را عقد اصلی می نامند. عقد مستقل عقدی است که تابع عقد دیگری نیست.

موارد استعمال عقد تبعی:

(۱) عقودی که به منظور تضمین و یا وثیقه قرار دادن برای طلبی واقع می شود، از نظر رابطه ای که با دین اصلی دارد تبعی است. مانند ضمان و رهن و کفالت. در این گونه موارد بقای تمهد تبعی تابع دین اصلی است.

(۲) عقودی به عنوان شرط در ضمن عقد دیگری واقع می شود، مثلاً آوردن عقد جایز در ضمن عقدی لازم به عنوان شرط برای اسقاط حق فسخ عقد جایز (ماده ۶۷۹ ق.م.).

(۳) توافقاتی که برای پیوستن به عقود جمعی می شود تبعی است و تابع قرارداد جمعی است. مثل قرارداد خرید و فروش سهام افزایش سرمایه.

**عقود
آزاد -
ارشادی -
تحمیلی**

عقود آزاد: عقودی که دو طرف آن آزادند تا شرایط و آثار آن را مشخص کنند و چون اکثر قوانین حاکم بر آن تکمیلی هستند برخلاف آن تراضی کنند. اغلب عقود معین در قانون مدنی از این نوع هستند.

عقود ارشادی: عقودی که اغلب قوانین حاکم بر آن امری است و طرفین در تعیین شرایط آن اختیار کامل ندارند و ملزم به رعایت شرایط قانونی هستند مثل نکاح.

تحمیلی: عقودی که طرفین در تعیین شرایط آن هیچ اختیاری ندارند و ملزم به رعایت قانون هستند. مثل الزام موجر به اجاره محل های کسب.

- (۱) **مفهوم قرارداد جمعی:** عقودی است که دسته‌ای از اشخاص را، بدون اینکه رضایتشان لازم باشد پای‌بند و ملتم می‌کند.
- (۲) **توجیه قرارداد جمعی:** گروهی که اعضای آن برای رسیدن به هدف مشترک فعالیت می‌کنند، شخصیت حقوقی مستقلی به وجود می‌آورند و قراردادی که بسته می‌شود به نام و حساب این شخص حقوقی است که شخصیتی ممتاز از اعضای خود دارد و اراده اکثربت اعضا در مورد آن تصمیم می‌گیرد.
- (۳) **مصادیق:** به علت تحمیل اراده اکثربت بر اقلیت قراردادهای جمعی چهره استثنایی داشته و فقط در مواردی پذیرفته می‌شود که قانون اجازه داده باشد، این موارد عبارتند از:
- ۱- **پیمان جمعی کار:** پیمان جمعی کار، قرارداد کار نیست، قراردادی است میان سندیکای کارگران با نمایندگان کارفرمایان در خصوص شرایط کار که در هر قرارداد کار در آن صنف باید رعایت گردد.
 - ۲- **قرارداد ارفاقی:** پیمانی است میان تاجر ورشکسته و اکثربت طلبکاران به منظور توافق برای توقف تصفیه و مقرر کردن ترتیبی برای پرداخت دیون. این قرارداد آثار ویژه‌ای دارد از جمله رفع ممنوعیت تاجر از تصرف در اموال خود.

عقود جمعی

قراردادهای با گفتگوی آزاد:

عقودی که با گفتگو و توافق دوطرفه منعقد می‌شوند.

قراردادهای الحقی (انضمایی)

- (۱) قراردادهایی که تمام شرایط و آثار آن از قبل تعیین شده و اختیار گفتگو از یک طرف گرفته شود و او یا باید آن را رد کند یا با همان شرایط بپذیرد. مثل پیمان‌های مربوط به استفاده از آب و برق و تلفن و ... یا فروش کالا با قیمت مقطوع و پذیره نویس سهام و....
- (۲) عیب این قراردادها احتمال تحمیل قرارداد به دل خواه سرمایه‌داران بزرگ است که باید قانون‌گذار با وضع مقررات خاصی از آن جلوگیری کند.

عقود آزاد و الحقی و مزایده و مناقصه

- (۱) **مزایده:** عقدی است که تمام خصوصیات و شرایط آن به طور ثابت معین شده و از عموم یا اشخاص محدود دعوت می‌شود و هر کس بیشترین قیمت را بدهد عقد با او بسته می‌شود.
- ۱- جز در موردی که شخصیت طرف علت عمدہ عقد است تمام قراردادها را می‌توان به صورت مزایده واقع ساخت.
 - ۲- مزایده بیشتر بیع و اجاره و معاملاتی که بیم تبانی در آن می‌رود با مزایده برگزار می‌شود، مثل فروش اموال در مقام اجرای حکم دادگاه.
- (۲) **مناقصه:** عقدی است که خریدار موضوع مورد نیاز خود را اعلام می‌کند و هر کس کمترین قیمت را داد با او معامله می‌شود.

عقود معین - نامعین - شبه معین

عقود معین

تعریف: عقودی هستند که در قانون عنوان معین دارند و به لحاظ اهمیت و کثرت استعمال در عرف شرایط و احکام و آثار آنها در قانون بیان شده است.

توضیح:

- ۱- تمام عقودی که شرایط و آثار آن در قانون ذکر شده است عقد معین هستند مثل عقل بیع، هبه، مزارعه و بیمه....
- ۲- اصول و قواعد عمومی قراردادها در همه عقود اعم از معین و نامعین جریان دارد و مقصود از معین به غیر از اصول و قواعد عمومی، تعیین برخی شرایط اختصاصی برای عقودی است که قانون از آنها نام برده است، برای مثال در بیع شرایط صحت از جمله اهليت باید رعایت گردد اما برای بیع توسط شخص کور هم حکم خاصی پیش بینی شده است.
- ۳- در عقود معین در متفرعات و قیود و شروط می‌توان به ماده ۱۰ ق.م مدنی (اصل آزادی قراردادی) استناد کرد، مشروط بر اینکه ماهیت عقد را از بین نبرد و خلاف قوانین آمره حاکم بر عقد نباشد. مثل تراضی در تشديد و تخفیف ضمان درک.
- ۴- در دعاوی تشخیص نوع عقد معین با دادگاه است.

عقود شبه معین

عقودی هستند که در قانون نام برده شده‌اند ولی احکام و آثار آنها مفصل‌آذکرنشده است، مثل نامزدی.

عقود معین و شبه معین

عقود نامعین:

عقود نامعین: عقودی هستند که نام آنها و احکام و آثار خاص آنها در قانون بیان نشده است.

- (۱) این عقود جنبه خصوصی دارند. طرفین در همه احکام با هم تراضی می‌کنند به شرطی که: قراردادهای خصوصی نباید مخالف قانون امری باشند(برخلاف قوانین تكمیلی می‌توان تراضی کرد چون تراضی بر قانون تكمیلی حکومت می‌کند)
- (۲) قرارداد مخالف روح قانون نیز باطل است و این عقود نباید مخالف نظم عمومی و اخلاق حسنی باشند.
- (۳) شرایط و قواعد صحت عقد بایست در این عقود رعایت گردد.
- (۴) این عقود از لحاظ نفوذ حقوقی درسیستم ما مستند به ماده ۱۰ قانون مدنی هستند مثل قرارداد پیمان کاری.
- (۵) عقود نامعین بر مبنای اصل آزادی اراده هستند و به حکومت اراده دامنه گسترده‌ای می‌بخشند و آن را از حصار عقود معین خارج می‌سازد.
- (۶) عقد نامعین می‌تواند در چهره شرط خارج لازم بروز پیدا کند زیرا شرط خود قراردادی است که می‌تواند جدا از عقد الزام آور باشد، کافی است که شرط مربوط به قرارداد باشد تا متمم آن گردد، هر چند بعد از عقد امضا شود.
- (۷) اصول و قواعد عمومی حاکم بر قراردادها مثل اصل صحت و اصل لزوم و اصل نسبی بودن در عقود نامعین نیز جاری است.

عقود نامعین

عقود معین در قانون مدنی

ردیف	عقد	ماهیت عقد
۱	بیع	لازم - قابل تعلیق - رضایی به استثنای بیع املاک (اموال غیر منقول) که تشریفاتی است و بیع صرف که عینی است - تمیلیکی (موجب تمیلیک عین) - موضع - مغابنی - معاوضی - می تواند حال یا موجل و مطلق یا مشروط باشد.
۲	معاوضه	لازم - قابل تعلیق - رضایی به استثنای معاوضه املاک (اموال غیر منقول) که تشریفاتی است - تمیلیکی (عین) - موضع - مغابنی - معاوضی
۳	اجاره	لازم - وقت - قابل تعلیق - رضایی - تمیلیکی (موجب تمیلیک منفعت) (به استثنای اجاره متصدیان حمل و نقل که عهده است) - موضع - مغابنی - معاوضی
۴	مزارعه	لازم - قابل تعلیق - رضایی - موضع - مشارکتی
۵	مساقات	لازم - قابل تعلیق - رضایی - موضع - مشارکتی
۶	مضاربه	جایز اذنی - قابل تعلیق - رضایی - موضع - مشارکتی
۷	جهاله	جایز اذنی - قابل تعلیق - رضایی - عهدی - موضع - معاوضی - تسامحی
۸	شرط	جایز غیر اذنی - قابل تعلیق - رضایی - موضع - مشارکتی
۹	تقسیم شرکت	لازم - قابل تعلیق - رضایی
۱۰	ودیعه	جایز اذنی - رضایی - عهدی - مجانی - تسامحی
۱۱	عاریه	جایز اذنی - رضایی - عهدی - مجانی - تسامحی
۱۲	قرض	لازم - قابل تعلیق - رضایی - شبیه موضع
۱۳	هیبه	جایز غیر اذنی - قابل تعلیق - عینی - تمیلیکی - مجانی - تسامحی
۱۴	وقف	لازم - غیر قابل تعلیق - عینی - مجانی - تسامحی
۱۵	وصیت تمیلیکی	قابل تعلیق - رضایی - تمیلیکی - مجانی - تسامحی
۱۶	عقد موجود حق انتفاع	لازم - وقت (به استثنای حبس مؤبد که دانمی است) - عینی - تمیلیکی جزئی - اقتضایی
۱۷	عقد موجود حق ارتفاق	لازم - تمیلیکی جزئی
۱۸	ضمان	لازم - تبعی - غیر قابل تعلیق - رضایی - عهدی - تسامحی
۱۹	حواله	فوری - لازم - قابل تعلیق - رضایی - عهدی
۲۰	رهن	تبعی - دو وجهی غیر اذنی - قابل تعلیق - عینی
۲۱	وکالت	جایز اذنی - قابل تعلیق - رضایی - عهدی - موضع - تسامحی
۲۲	مسابقه و گرو بندی	لازم - قابل تعلیق - رضایی - موضع - مشارکتی

فصل دوم

العُقَدُ وَ الْعُسَارُ عَمَدٌ

(تشکیل قراردادها)

- ❖ شرایط صحت معاملات و خیانت اجراهای آن
 - خیانت اجراهای شرایط صحت
 - بطلان
 - عدم نفوذ
 - عدم قابلیت استناد
 - شرایط عمومی صحت معاملات
 - تراضی
 - اهليت
 - مشروعیت جهت
 - موضوع معین مورد معامله
 - شرایط اختصاصی صحت معاملات
 - در عقود معین: در خصوص هر عقد در قانون تعیین تکلیف شده است.
 - در عقود غیر معین: شرایط تابع قرارداد طرفین است.